

Stwierdzenie nieważności decyzji a rozbieżność w doktrynie

Kategoria: Aktualności

Opublikowano: sobota, 26, listopad 2016 08:00

Marcin Maksymiuk

Odsłony: 1265

Stwierdzenie nieważności decyzji administracyjnej jest niewątpliwie instytucją szczególną, podważającą zasadę trwałości decyzji administracyjnych. Ustalenie, czy doszło do rażącego naruszenia prawa z oczywistych względów ma charakter ocenny, wymaga ustalenia, czy powołane przez stronę naruszenie prawa było "rażące" (oczywiste, jednoznaczne, widoczne "na pierwszy rzut oka").

Nie chodzi tu więc o błędy w wykładni prawa, ale o jasne, niedwuznaczne naruszenie prawa. Naruszony przepis nie może pozostawiać jakichkolwiek wątpliwości interpretacyjnych, a jego treść musi być jasna i nie może wywoływać sporów doktrynalno-orzeczniczych. Jeżeli więc przepis prawa dopuszcza możliwość rozbieżnej jego interpretacji, to wybór jednej z nich nie może być oceniony jako rażące naruszenie prawa w rozumieniu art. 156 § 1 pkt 2 k.p.a., prowadzące do stwierdzenia nieważności decyzji z tego tylko powodu, że interpretacji tej nie podziela organ wyższego stopnia lub sąd rozpoznający sprawę. Ocena istnienia przesłanek stwierdzenia nieważności winna następować na podstawie przepisów prawa materialnego obowiązujących w dacie wydania decyzji podlegającej weryfikacji.

Nie istnieje prawna przeszkoda, aby oceniając zaistnienie przesłanki rażącego naruszenia prawa z art. 156 § 1 pkt 2 k.p.a. uwzględnić również rozbieżności w doktrynie czy w orzecznictwie, jeśli ujawniły się one po dacie wydania decyzji podlegającej weryfikacji, ale dotyczyły interpretacji przepisów prawa obowiązujących w dacie jej wydania.

II SA/Bk 494/16 - Wyrok WSA w Białymstoku

Źródło: [CBOSA](#)